

kærleiki og alt soverðið, sum ongantíð lönir seg? Ella tað málið, sum sigur «náði» ella «staðin fyrri syndaløn» ella «miskunn» í staðin fyrri rættvisi? — tað er jú beint tað øvugt av tí, vit trúgva og ikki minst gera bæði í stórum og smáum!

Fremmand tala

Vit skilja jú best krossin tann vegin, at tað altíð fara at finnast amboð, sum tey til eina og hvørja tíð sterkastu og andaliga og materielt ráðandi mugu brúka at verja teirra ofta tultuskaða ræði við — tað er jú líka so gamalt og kent og brúkt sum heimurin sjálvur! Men at tað var ein, sum av fríum vilja og einum skilaleysum sjálgloymandi kærleika tók hetta revsingar- og disciplinerings- og týningaramboðið upp og gjørdi tað til sitt egnu, tað er fremmand tala, tí tað kundi hann bara havt latið verið við! Hann kundi bara havt blandað seg uttanum og latið krossin verið liggjandi til tey, hann var ætlaður til: til soverðin t.d., sum næstvist loydu sær at hava eina aðra meining enn tey sterkastu. Ella soverðin, sum komu «uttanifrá» og ikki skuldu halda seg vera landsmenn! Ella soverðin, sum reistu «ópssandi» spurningar um t.d. tað andaliga livið og ta harav fylgjandi siðalæruna, sum hon visti seg í praksis o.s.fr.

Tað er fremmand tala, tá evangelið kallar tað at bjarga livinum — ikki bara tað at livbjarga sær, men at bjarga bæði í posa og sekk til bæði hetta livið og tað komandi, fyrri glatan og fortapils og deyða, meðanliv og frelsa er tað at missa alt og seg sjálvan við við kropp og sál, tí tað er beint tað øvugt av okkara nú tann áttanda skapanardagin, tá vit skapa (ella vanskapa!) eftir okkara vilja heldur enn Guðs.

At taka krossin á sínar herðar

Áttanda skapanardagin — og skapan er frá fyrstu til síðstu síðu í biblíuni altíð at sigra á tí, sum vil deyða og oyðing og spill — áttanda skapanardagin letur evangelið okkum ikki hava frið fyrri at siggja tann munin, Kierkegaard á sinni nevndi munin millum at bera krossin á útpindum herðum og doyggja av tí, og so at bera hann í ketu um hálsin! — Og vit kundu lagt aftrat: munin millum av fríum vilja at taka kross sin upp og velja pining og deyða í solidariteti við dømd og fordømd — og so at koyra krossar á hjólum millum bygdur; ella at standa á uppehvaðum prædikustólum og fyrri lön peika á krossin; ella at koma við vøkum og vælmeinandi orðum um tey kristnu virðini, okkara samfelag grundar seg á o.s.fr. Har manglar nakað týðningarmikið, segði Kierkegaard, har manglar tað, at vit til Kristus'a: «vil nakar ganga aftaná meg» — í minsta lagi viðganga, at tað kundi aldri fallið okkum inn! Elsa tey, sum halda við okkum, gamani, men aldri í verðini okkara figgindar, tí býttari eru vit ikki enn so, at tað fáa vit bara afturlønt í gráum kálvsskinni! —

nógv annað meira út-spekulerað og ofta minni sjónligt nu er ein hóttað imóti, so er krossurin ikki longur eitt frælsis- og sigurs- og vónarinnar tekifryi alla mannaættna í fortíð, nútíð og framtíð, men bara, sum vit so ofta siggja tað nú: bara eitt tilbøð millum onnur, ein vera millum allar hinar, sum við «management» og goðari «reklamu» kann bæði brukast og seljast til vøkstur (sjálvandi!) í teirri egoistisku vælfærdini og vælveruni.

Kann ikki køvast

Vit skulu ikki meira enn knappa öld aftur, tá tað var sjónligt, at fedranna kirkja við sinum gamla boðskapi um Guðs náði til øll úttan undantak var tann miðdepilin, haðani fólk okkara leitaði sær trúgv og dirvi og ugga bæði við tey stóru vegamótini í livinum sum til at lata gerandisdagin við sinum avbjóðingum vera halgaðan Guði (at stóru partur av kristinheitini nu hevur bókað seg sum aðrir áhugabólkar um — tykist tað — hvør sin Kristus sum sin privata «persónliga» allieraða, tað man bara vera eitt tíðartekin!), men vilja vit siggja tað, so skulu vit tó ikki longur enn beint inn í okkara nútíð fyrri at siggja, at tað finst so nógv vón og liv og frælsi og søkn eftir sannleika og rættvisi og kærleika, sum ikki kann køvast, tí tað er í parti við uppreisnarmegini hjá tí krossfesta og er ment at risa upp úr einumhvørjum deyða — áttanda skapanardagin sum allar aðrar dagar.

Tann skapandi Guð

Krossurin er okkara tekin um, hvussu vit lona Guði fyrri virki hansara, men krossurin er fyrst og fremst hansara tekin til okkara um, at hann lönir okkum ikki eftir virki okkara! Hann er ein skapandi

Guð, og hann fer tí heldur sjálvur á krossin enn at lata nakran iva vera um, at hansara rökning er komin einaferð med alla úttan at nakað nakrantíð frá honum skal koma okkum datt við ella aftur um brekku, tí bara soleiðis kann hann vera vón fyrri vónleys, sigurharri fyrri kúgað, frælsi fyrri trælkað, og frikenning fyrri dømd og fordømd og soleiðis fyrri øll úttan undantak í fortíð, nútíð og framtíð.

Olavsekudagur er tí eisini ein áttandi skapanardagur, og lön her í ferdanna kirkju er enn eitt høvi at hoyra, at eru Føroyar ikki fyrri Kristusi, so er og verður tó Kristus fyrri Føroyum, og vit eru sum tjóð og sum einstaklingar fri og fræls til at avrokna við næsta okkara — um vit vilja:

at lata hvønn dag vera ein skapanardag, sum setur vón upp móti vónloysi, sannleika upp móti lygn, kærleika og miskunn og náði og Guðs rættvisi upp móti okkara rættvisi. Við tí krossfesta og upprisna fyrri okkum, eru vit jú altíð stødd millum eitt vælsignilsi og annað!

Lov og tøkk og allur heiður veri tær, Guði várum, faðir og syni og heilagum anda, sum altíð hevur verið, er og altíð verður ein sannur trieinigur Guð, hálvabúður frá fyrsta upphavi og um allar ævir! Amen.

Flekk á útferð

Eric Hill

Nýtt slag av FLEKK-bókum

Summardagur er, og tá er ikki vanligt at geva bókur út, men bøkurnar um FLEKK eru og hava altíð verið undantak — bæði so og so. Um allan heimin koma bøkurnar um FLEKK út annaðhvørt vár, summer, heyst ella vetur er í útgávulandinum. Hesar báðar nýggju bøkurnar eru ætlaðar í flokki og børnum, sum eru á veg í skúla, men tær hóska eisini sera væl at lesa upp fyrri børnum heima við hús — frá tí at tey eru so fræg, at tey fata myndirnar.

Önnur bókir eitur FLEKK Á UTFERÐ, og hin eitur FLEKK Á

SJÚKRAVITJAN.

Tann fyrri er um FLEKK og vinir hansara, sum fara eina litla útferð, og hon verður skemtilig.

Hin bókir er um Sörin, sum liggur á sjúkrahúsinum við brotnum beini, og FLEKK fer saman við vininum at vitja hann, men so eina ferð er krokodillan burtur. Hvar man hon vera?

Forlagið Nylendi hevur givið bøkurnar út, og Jakup í Skemmuni hevur umsett. Í teimum stóru FLEKK-bókunum eru klaffar at lata upp, her eru ikl klaffar, men skemtiligur tekstur við nógvum myndum.

Bøkurnar eru goðar 30 síður til stóddar og kosta 59,00 kr.

Báðar bøkurnar eru prentaðar í avmarkaðum upplagi.

Haldið sosialin